ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଚୌଧୁରୀ ନାୟକ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6818/2010)

ଅଗଷ୍ଟ 20, 2010

[ଆର୍. ଭି. ରଭୀନ୍ଦ୍ରନ ଏବଂ ଏଚ୍.ଏଲ୍. ଗୋଖଲେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ ଯୋଜନା, 1972 - ଅଧୀନରେ ପେନସନ - ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର - କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଧାରରେ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ - ଏହାର ଯଥାର୍ଥତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା - ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନକଲି ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ପେନସନରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଭଳି ହାନିକାରକ - ସରକାର ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦାବି ହଟାଇବା ଦେବା ଏବଂ ନକଲି ପ୍ରକୃତିର ଦାବି ଗୁଡିକର ପରିପ୍ରକାଶରେ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ ଯୋଜନା, 1972 ଅଧୀନରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ 1943 ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିୟମାବଳୀ (ଡି.ଆଇ.ଆର.)ର ନିୟମ 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ଖଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ (ଏସ୍.ଡି.ଓ.)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । କାରାବରଣର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଏସ୍.ଡି.ଓ. କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ 1943ର ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରବେଶିକାର ଏକ ପ୍ରମାଣିତ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏସ୍.ଡି.ଓ.

କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ **1943**ର ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟର ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନାମକୁ ଜାଲିଆତି କରି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପେନସନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଗୋପନ ରଖିଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପେନସନ ପ୍ରଦାନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମିଥ୍ୟା କାଗଜପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ଉକ୍ତ ବାତିଲକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ:**1.**କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଯେପରି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପେନସନରୁ ବଞ୍ଚିତ ନହୁଅନ୍ତି, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ରାୟରେ ନୀତିମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ସାରାଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

(i) ଏହି ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଲାଘବ କରିବା । ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟ ନଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପେନସନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶପ୍ରେମ ଉପରେ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ଭଳି ବିବେଚନା କରିବେ । ଉଭୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏହି ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସୌଜନ୍ୟ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନିୟମିତ ଯୋଜନାରେ ପରିଣତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

(ii) ଏହି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ବଳିଦାନ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଭୋଗ ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଆଶା ନକରି ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ନଥି କିମ୍ବା କାଗଜପତ୍ର ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

(iii) ଥରେ ଯଦି ଦେଶ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ କରି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ଆବେଦନ ଏବଂ କାଗଜପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ବୈଷୟିକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବ୍ୟବହାରିକ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଆବେଦନ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥି ନାହିଁ।

(iv) ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପେନସନ ପାଇଁ ମାନଦଣ୍ଡ ବୟସ ନୁହେଁ, ବରଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ । ତେଣୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ, ବ୍ୟତିକ୍ରମଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସଂଗ୍ରାମ ସମୟରେ କିଶୋର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ମଧ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଜନାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ ।

ମୁକୁନ୍ଦ ଲାଲ ଭଣ୍ଡାରି ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ **1993 Supp.(3)** ଏସ୍.ସି.ସି **2**; *ଗୁରୁଦିଆଲ୍ ସିଂ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ* **2001 (8)** ଏସ୍.ସି.ସି. **8** ଏବଂ *ଏମ୍. ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଦେବକୀନନ୍ଦନ ମାହେଶ୍ୱରୀ* **2003 (3)** ଏସ୍.ସି.ସି. **183** - ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

2. ନକଲି ଦାବିଦାରମାନେ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁବିଧା ନେଇ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନେକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୋଜନାର ସର୍ବନାଶର କାରଣ ପାଲଟିଛି । କୌଣସି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କୃତ୍ରିମ ଦାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବେପରୁଆ ମନୋଭାବ, ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଅଯୋଗ୍ୟ

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନକଲି ଦାବିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ, ଯେଉଁମାନେ ଏଥିରେ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜଡ଼ିତ ଥିବେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିବେ । ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଦାବି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ, ଏହା କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ନକଲି ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ପେନସନରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଭଳି ହାନିକାରକ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ବଳିଦାନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ହିଁ ପେନସନ ପାଇବେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସରକାର ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦାବି ଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦାବି କରିବାର ନକଲି ପ୍ରକୃତି ପରିପ୍ରକାଶ ପରେ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଅବତାର ସିଂହ **2006 (6)** ଏସ.ସି.ସି. **493 -** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

3.1. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଆଧାର, ଯାହା ଗୁରୁତର ବିବାଦରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଉଛି ଯେ **1943**ର ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟର ପ୍ରବେଶିକାରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା **('ଚୌଧୁରୀ')** ଙ୍କ ନାମ ଏକ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଏବଂ ଭିନ୍ନ କାଳି ସହିତ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଯୋଜନ ଅଟେ, ଯାହା ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ କାରାବାସ ଭୋଗିନଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହେଉଛି ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ସଂଶୋଧନ କରିନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଦସ୍ତାବିଜଟି କେଉଁ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କିପରି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲା, ତାହା ବିଚାର କରାଯାଏ, ଦାବିଟିର ନକଲି ପ୍ରକୃତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । **1978** ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପେନସନ ଆବେଦନ ସହିତ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତାହା ହେଉଛି ବାଲେଶ୍ୱର ଜେଲ୍ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **12.3.1974** ତାରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଏକ ଟାଇପ୍ କପି, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡି.ଆଇ.ଆର୍ ର ନିୟମ **38 (5)** ଅନୁଯାୟୀ ଭଦ୍ରକ ଏସ୍.ଡି.ଓ. ପି.ଜି. ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ **19.3.1943** ରୁ **10.10.1943** ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ କୌଣସି ଦସ୍ତଖତ ନଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମର୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରୁ ଏକ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା **31.12.1981** ରେ ପ୍ରାପ୍ତ) ।ଏସ୍.ଡି.ଓ. ଙ୍କ ନଥିର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ ସେହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ 'ଚୌଧୁରୀ' ଏବଂ 'ବନବିହାରୀ' ଙ୍କ ନାମ ଏକ ଭିନ୍ନ କାଳି ଏବଂ ଏକ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି, ଉକ୍ତ ପ୍ରବେଶିକା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା **147** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଆଇପିସି ର ଧାରା **149** ସହିତ ଧାରା **152** ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡି.ଆଇ.ଆର. ର ନିୟମ **38** ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି (ଯାହାକୁ ସେ **12.3.1974** ରେ ଟାଇପ୍ ହୋଇଥିବା ଜେଲ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ) ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି, ଦସ୍ତଖତ ହୋଇନଥିବା ଜେଲ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଟାଇପ୍ କପି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସେହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡିତ କିମ୍ବା କାରାରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନଥିଲେ ।

3.2. ବାତିଲ କରିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି ବୟସର ମିଥ୍ୟା ଦାବି କରିବା । ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାରାରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ **22** ବର୍ଷ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନଥି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ସେ **23.9.1926** ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ **1943** ରେ ତାଙ୍କୁ **16** ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ପୁସ୍ତିକା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖକୁ **13.9.1928** ଦର୍ଶାଇଥିଲା (ଯାହା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସଠିକ୍ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ) ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ **1943** ରେ ତାଙ୍କୁ **14** ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ପେନସନ ରଦ୍ଦ କରିବା ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ **14** ବର୍ଷ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୋର୍ଷ୍ଟାଲ/କିଶୋର ସୁଧାର ଗୃହରେ ରଖାଯାଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇନଥାଆନ୍ତେ

ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ଯେ ସେ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା । ପେନସନ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବୟସ ବିଷୟରେ ଜାଣିଶୁଣି ମିଥ୍ୟା ଦାବି ରଖିଥିଲେ ।

3.3. ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି କରିବା ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ତେଣୁ, ପେନସନ ରଦ୍ଦ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ତ୍ରୁଟି ପାଇବା ନାହିଁ ।

3.4. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାତିଲ ହେବାର କାରଣକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ, କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମିଥ୍ୟା ଦାବିକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିପାରି ନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆରୋପିତ ସହ-କଏଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜର ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିନଥାନ୍ତେ, ଯାହା ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଅକ୍ଷମ କରିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପେନସନକୁ ବାତିଲ କରିଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ତେବେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା 2004 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମୃତ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅର୍ଥ ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଧି ସନ୍ଦର୍ଭ:

1993 Supp.(3) ଏସ୍.ସି.ସି. 2	**ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା**	**ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8**
2001 (8) ଏସ୍. ସି. ସି. 8	**ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା**	**ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8**
2003 (3) ଏସ୍. ସି. ସି. 183	**ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା**	**ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8**
2006 (6) ଏସ୍. ସି. ସି. 493	**ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା**	**ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6818/2010

ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 11859/2001ରେ ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକଙ୍କର ତା 14.10.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏହା ସହିତ

ସି.ଏ. ନଂ. 6819/2010

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ମୋହନ ଜୈନ, ଏ.ଏସ୍.ଜି. କୀର୍ତ୍ତି ରେଣୁ ମିଶ୍ର, ଡି.କେ. ଠାକୁର, ଦୀପକ ଜୈନ, ଯୋଗିତା ଯାଦବ, ଏସ୍.ଏନ୍. ତେରଡାଲ, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ, ସୁଷମା ସୁରୀ, କେ. ଶାରଦା ଦେବୀ, ଦେବାଶିଷ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ଭି. ରଭୀନ୍ଦ୍ରନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଚୌଧୁରୀ ନାୟକ (ଯିଏକି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଛାଡ଼ିଦେଇଯାଇଥିଲେ) ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ ଯୋଜନା, 1972 (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଯୋଜନା') ଅଧୀନରେ ପେନସନ ଦାବି କରି 18.9.1978ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିୟମ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ 'ଡି.ଆଇ.ଆର୍.') ର ନିୟମ 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ଖଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ, ଭଦ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଭଳି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ତାଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର କାରାଗାରରେ 19.3.1943 ରୁ 10.10.1943 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାବାସ ଭୋଗିଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ସହିତ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା କାରାଗାର ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 12.3.1974 ତାରିଖର ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଏକ ଦସ୍ତଖତବିହୀନ ଟାଇପ୍ କପି ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଶ୍ରୀ ପି.ସି. ମହାନ୍ତି, ଉପ-ଖଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ, ଭଦ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 10.3.1943 ରେ ଡି.ଆଇ.ଆର୍ ର ନିୟମ 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଉକ୍ତ ଜେଲରେ 19.3.1943 ରୁ 10.10.1943 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କାରାବରଣର କିଛି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । 1982 ମସିହାରେ ସେ ଅପରାଧିକ ମାମଲା ରେଜିଷ୍ଟର (ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟର ର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 278) ରେ 12.10.1943 ରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରବେଶିକାର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ହେଉଛି 1942 ର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା G.327 ରେ ଏସ୍.ଡି.ଓ. ଶ୍ରୀ ପି. ସି. ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସାରାଂଶ । ଏସ୍.ଡି.ଓ. କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ନଥି ବିଭାଗରୁ 30.12.1981 ରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଭଦ୍ରକର ଏସ୍.ଡି.ଓ. ଶ୍ରୀ ପି.ସି. ମହାନ୍ତି ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 147, 35 ରୁ 38 ଏବଂ ଡି.ଆଇ.ଆର୍. ର ନିୟମ 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ *ଏମ୍ପରର ବନାମ ସାଲାର ଏବଂ 32 ଅନ୍ୟ* ନାମକ ମାମଲାରେ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନାମରେ 'ଚୌଧୁରୀ "ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ।

3. ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଛଅ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାରାବାସ ଭୋଗିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରର ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପେନସନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମାମଲା ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1.8.1980 ରୁ ଏବଂ 1.1.1984 ରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ସେବେଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ପେନସନ ଦିଆଯାଉଥିଲା ।

4. ଜଣେ ଏସ୍. ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଚରଣ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା (ଓଜେସି ନଂ. 15977/1997) ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ନେଉଥିଲେ ଏବଂ ଭଦ୍ରକର ଏସ୍.ଡି.ଓ. କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟର ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନାମ ଜାଲିଆତି ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ (ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରମାଣିକୃତ ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ) । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 1943 ମସିହାରେ ମାତ୍ର ଚଉଦ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ପେନସନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ

ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ (13.9.1928) ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ 18.9.1978 ତାରିଖର ଆବେଦନରେ (ଯାହା ତାଙ୍କୁ 1943 ରେ 21 ବର୍ଷ ବୟସ କରିବ) ତାଙ୍କର ବୟସ 56 ବର୍ଷ ବୋଲି ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଭଦ୍ରକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରେ ଥିବା ପ୍ରବେଶିକାରେ (କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 278 ରେ), ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ("ଚୌଧୁରୀ" ଏବଂ "ବନବିହାରୀ") ଙ୍କ ନାମ ସନ୍ନିବେଶିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା "ଦଣ୍ଡାଦେଶର ବିବରଣୀ ଏବଂ ଆଦେଶ ତାରିଖ ସହିତ ପାରିତ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ" ସ୍ତମ୍ଭରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ସନ୍ନିବେଶ ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଯାଞ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଦୁଇଟି ଯାକ ନାମ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଏବଂ ଭିନ୍ନ କାଳି ଏବଂ ଛାପରେ ଥିଲା । ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଥିରେ 23.9.1926 ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବା ପୁସ୍ତିକାରେ 13.9.1928 ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 14.12.2000 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରି ମନଗଢା ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ପେନସନ୍ ପାଉଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପେନସନ୍ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ କାହିଁକି ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଆଧାରରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 19.7.2001 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସମାନ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 278 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରବେଶିକା ଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଏକ ଉତ୍ତର ପଠାଇଥିଲେ । ତେବେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେବା ପୁସ୍ତିକାରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ 13.9.1928 ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ପେନସନ୍ ଆବେଦନରେ କାହିଁକି ଭୁଲ ବୟସ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନଥିଲେ । ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର 14.8.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଓଜେସି ନଂ. 11859/2001) ଦାୟର କରି ଉକ୍ତ ବାତିଲକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 14.10.2003 ର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବାତିଲ କରିବାର

କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା, କାରଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନ ଏବଂ ନଥିର ଯାଞ୍ଚ ପରେ ହିଁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲା ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସହିତ ଉପସ୍ଥାପିତ କିଛି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ କାରାବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସହ-କଏଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପିତ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

6. କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ପରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱଷ୍ଟୀକରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଭାରତ ସରକାର 14.8.2001 ତାରିଖର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପେନସନକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ବାତିଲ ହେବାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି କାରଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲା:

(i) ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା (ଚୌଧୁରୀ) ଙ୍କ ନାମ ଜାଲିଆତି ଭାବରେ ଏକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଏବଂ ଏକ ଭିନ୍ନ କାଳିରେ ସନ୍ନିବେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନଥିଲେ, କିମ୍ବା ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇନଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି କାରାବାସ ଭୋଗିନଥିଲେ ।

(ii) ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଥିରେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ 23.9.1926 ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ସେବା ପୁସ୍ତିକା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖକୁ 13.9.1928 ଦର୍ଶାଇଥିଲା (ଯାହାକୁ ସଠିକ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା) । ଯଦି ଏପରି, ତେବେ ଆରୋପିତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବୟସ ମାତ୍ର 14 ବର୍ଷ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ 18.9.1978 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପେନସନ ଆବେଦନରେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ବୟସ 56 ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ 1943 ରେ 21 ବର୍ଷ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ।

ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପେନସନ ବାତିଲ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି; ଏବଂ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ କି ।

7. କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ 1,70,813 ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ/ନିର୍ଭରଶୀଳମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନ୍ସନ୍ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି (31.5.2010 ଅନୁଯାୟୀ) । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ 60,000 ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ/ନିର୍ଭରଶୀଳ ଭାବେ ପେନସନ କିମ୍ବା ପାରିବାରିକ ପେନସନ ପାଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ଜୀବନସାଥୀଙ୍କ ହାରାହାରି ମାସିକ ପେନସନ ହେଉଛି 12400/- ଟଙ୍କା ଏବଂ ଜଣେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅବିବାହିତ ଝିଅକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ହାରାହାରି ପେନସନ ହେଉଛି ମାସିକ Rs.3000 । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ 2009-10 ବର୍ଷର ବ୍ୟୟ Rs.785 କୋଟି ଥିଲା । ଆମେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ କେବଳ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟା ଦାବି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଏହା କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । କୌଣସି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ନକଲି ଦାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବେପରୁଆ ମନୋଭାବ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ 'ଭଲ ଭାବରେ ଜଡିତ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ' ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନକଲି ଦାବିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ । ନକଲି ଦାବିଦାରମାନେ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁବିଧା ନେଇ ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନେକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୋଜନାର ସର୍ବନାଶର କାରଣ ପାଲଟିଛି ।

8. *ମୁକୁନ୍ଦ ଲାଲ ଭଣ୍ଡାରି ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ* [1993 Supp. (3) ଏସ୍.ସି.ସି. 2], *ଗୁରୁଦିଆଲ୍ ସିଂ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ* (2001 (8) ଏସ୍.ସି.ସି. 8) ଏବଂ *ଏମ୍.ପି. ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଦେବକୀନନ୍ଦନ ମାହେଶ୍ୱରୀ* (2003 (3) ଏସ୍.ସି.ସି. 183) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପେନସନ୍ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପେନସନ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ କ'ଣ ହେବା ଉଚିତ ତାହା ସୂଚିତ କରିଥିଲେ । ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିମ୍ନରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା:

(i) ଏହି ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଲାଘବ କରିବା । ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜର ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆୟ ନଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ

ପେନସନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶପ୍ରେମ ଉପରେ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ନେବା ଭଳି ବିବେଚନା କରିବେ । ଉଭୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏହି ଯୋଜନାର ମର୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସୌଜନ୍ୟ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏହି ଯୋଜନାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନିୟମିତ ଯୋଜନାରେ ପରିଣତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

(ii) ଏହି ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ବଳିଦାନ ଏବଂ ଦୁଃଖ ପାଇଁ କୌଣସି ପୁରସ୍କାର ଆଶା ନକରି ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ଦସ୍ତାବିଜ ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

(iii) ଥରେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ପେନସନ୍ ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ, ଏହି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ଆବେଦନ ଏବଂ ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କିମ୍ବା ବୈଷୟିକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବ୍ୟବହାରିକ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଆବେଦନ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥି ନାହିଁ ।

(iv) ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପେନସନ ପାଇଁ ମାନଦଣ୍ଡ ବୟସ ନୁହେଁ, ବରଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ । ତେଣୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ, ସଂଗ୍ରାମ ସମୟରେ କିଶୋର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଲା ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଜନାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଯେପରି ପେନସନରୁ ବଞ୍ଚିତ ନହୁଅନ୍ତି, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

9. ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ପେନସନରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଯେତିକି ମନ୍ଦ, ସେହିପରି ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ନକଲି ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସେତିକି ହାନିକାରକ । ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ବଳିଦାନକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ହିଁ ପେନସନ ପାଇବେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସରକାର ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦାବି ଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦାବି କରିବାର ନକଲି ପ୍ରକୃତି ପରିପ୍ରକାଶ ପରେ ମଞ୍ଜୁରୀକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଅବତାର ସିଂ* [2006 (6) ଏସ.ସି.ସି. 493] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତି, ଆଦର ଏବଂ ସମ୍ମାନର ସହ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଏହା ଅଣଦେଖା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭୂମିକା ନଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ସତୁରୀ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏବଂ ଅଶୀ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଉଦାର ଆଭିମୁଖ୍ୟର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏହି ମାମଲାରେ ମନଗଢ଼ା ଦାବିର ଅଭିଯୋଗକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

10. କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ କାରଣ ହେଉଛି 1943ର ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 278ର ପ୍ରବେଶିକାରେ ରହିଥିବା 'ଚୌଧୁରୀ' ନାମଟି ଏକ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଏବଂ ଭିନ୍ନ କାଳିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି, ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପରି ପ୍ରକୃତରେ କାରାବାସ ଭୋଗିନଥିଲେ । ଚୌଧୁରୀ ନାମଟି ଏକ ଭିନ୍ନ କାଳି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ରହିଛି, ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗମ୍ଭୀର ବିବାଦ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ସଂଶୋଧନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଦସ୍ତାବିଜଟି କେଉଁ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କିପରି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲା ଏହା ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଦାବିଟିର ନକଲି ପ୍ରକୃତି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । 1978 ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପେନସନ ଆବେଦନ ସହିତ, ପ୍ରଥମ

ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତାହା ହେଉଛି ବାଲେଶ୍ୱର ଜେଲ୍ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 12.3.1974 ତାରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପିତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଏକ ଟାଇପ୍ କପି, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଡି.ଆଇ.ଆର୍ ର ନିୟମ 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ପି. ଜି. ମହାନ୍ତି, ଏସ୍.ଡି.ଓ., ଭଦ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାବାସ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ 19.3.1943 ରୁ 10.10.1943 ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ କାରାବାସ ଅବଧି ବିଷୟରେ ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ କୌଣସି ଦସ୍ତଖତ ନଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସମର୍ଥିତ ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରରୁ ଏକ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶର ଏକ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ (ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 31.12.1981 ରେ ପ୍ରାପ୍ତ) । ଜିଲ୍ଲା ରେକର୍ଡ ରୁମ୍ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 1943 ମସିହାର ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 278 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 147 ଏବଂ 35 ରୁ 38 ଏବଂ ଡି.ଆଇ.ଆର୍. ର 38 (5) ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାରେ ପି. ସି. ମହାନ୍ତି, ଏସ୍.ଡି.ଏମ୍., ଭଦ୍ରକ ଜଣେ ସାଲାର୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ 32 ଜଣଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ 'ଚୌଧରୀ "ସାମିଲ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭଦ୍ରକର ଏସ୍.ଡି.ଏମ୍. ଙ୍କ ନଥିର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସେହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରେ 'ଚୌଧରୀ' ଏବଂ 'ବନବିହାରୀ' ନାମ ଏକ ଭିନ୍ନ କାଳି ଏବଂ ଏକ ଭିନ୍ନ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ସନ୍ନିବେଶିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ଉକ୍ତ ପ୍ରବେଶିକା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 147 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ, ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 149 ସହିତ ଧାରା 152 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଡି.ଆଇ.ଆର. ର ନିୟମ 38 ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି କରିବାଠାରୁ (ଯାହାକୁ ସେ 12.3.1974 ରେ ଟାଇପ୍ ହୋଇଥିବା ଜେଲ୍ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଜେଲ୍ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ଦସ୍ତଖତବିହୀନ ଟାଇପ୍ ହୋଇଥିବା ନକଲ

ଏବଂ ବିବରଣୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଚାଲାଣ ରେଜିଷ୍ଟରର ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ, ଦୁଇ ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇ ବର୍ଷର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ସମକାଳୀନ ଚାଲିବ ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ପରି ସାତ ମାସର ସାଧାରଣ କାରାଦଣ୍ଡର ନୁହେଁ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସେହି ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡିତ କିମ୍ବା କାରାରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନଥିଲେ ।

11. ବାତିଲ କରିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି ବୟସର ମିଥ୍ୟା ଦାବି । ଆବେଦନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ଜେଲ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ 22 ବର୍ଷ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନଥି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ସେ 23.9.1926 ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ 1943 ରେ ତାଙ୍କୁ 16 ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ସେବା ପୁସ୍ତିକା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ 13.9.1928 ଅଟେ (ଯାହା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ସଠିକ୍ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ), ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ 1943 ମସିହାରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ 14 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ପେନସନର ରଦ୍ଦ ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କୁ 14 ବର୍ଷ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବୋର୍ଷ୍ଟାଲ/କିଶୋର ସୁଧାର ଗୃହରେ ରଖାଯାଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇନଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାୟ 14 ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ କମ୍ ବୟସର ଅନେକ କିଶୋର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଶୋର ଭାବରେ ବିବେଚିତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୁଲରେ ଜେଲ୍ ପଠାଇଥିଲେ, ତେବେ କିଶୋରଙ୍କୁ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ 14 ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ କିଶୋର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ହୋଇପାରିବେ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଜେଲ୍ ପଠାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ । ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ବୟସ 56 ବର୍ଷ ଦର୍ଶାଇ ପେନସନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ 21 ବର୍ଷ ବୟସ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ 1943 ରେ ଜେଲ୍ ଯାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ 13.9.1928 ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ସେ 1943 ରେ ଅତି କଷ୍ଟରେ 14 ବର୍ଷ ବୟସର ଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପେନସନ ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବୟସ

ବିଷୟରେ ଜାଣିଶୁଣି ମିଥ୍ୟା ଦାବି ରଖିଥିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ବୟସ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଯାଞ୍ଚ ହେବ ଏବଂ ସେ ପେନ୍ସନ୍ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

12. ନିର୍ବିବାଦିତ ତଥ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ରଖେନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଦାବି କରିଥିବା ସମୟରେ ସେ ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ/ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ପେନସନ ବାତିଲ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ତ୍ରୁଟି ମିଳିପାରିବନାହିଁ । ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଲଢ଼ିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବାର ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । *ମୁକୁନ୍ଦ ଲାଲ ଭଣ୍ଡାରି* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଏପରି ପେନସନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଦେଶପ୍ରେମ ଉପରେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବା ଭଳି ହେବ । ଏପରି ଅନେକ ଅସାଧୁ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମିଥ୍ୟା ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଲାଭ ପାଇଛନ୍ତି । ସରକାର ଏପରି ମିଥ୍ୟା ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ଅନେକ ମିଥ୍ୟା ଦାବିଦାର ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ପେନ୍ସନ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ଅତ୍ୟଧିକ କଠୋର କିମ୍ବା ବୈଷୟିକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟର ଫାଇଦା ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

13. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୀତି ଗୁଡିକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । ଏହା ବାତିଲ ହେବାର କାରଣକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲା, କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମିଥ୍ୟା ଦାବିକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସହ-କଏଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ଯାହା ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କୁ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇଁ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଅକ୍ଷମ କରିବ ।

14. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛୁ ଏବଂ ପେନସନକୁ ବାତିଲ କରିଥିବା କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା 2004 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ମୃତ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅର୍ଥରାଶିକୁ ତାଙ୍କ ବିଧବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି

ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।